

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 april 1997

om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av kullager med en yttre diameter av högst 30 mm med ursprung i Japan

(97/287/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2331/96⁽²⁾ särskilt artiklarna 9, 11.2, 11.3 och 11.7 i denna,

efter samråd inom rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

1. I juli 1984 införde rådet genom förordning (EEG) nr 2089/84⁽³⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter av högst 30 mm (nedan kallade kullager) med ursprung i Japan och Singapore. Genom ett tillkännagivande som offentliggjordes den 18 juni 1988⁽⁴⁾ inledde kommissionen en översyn av gällande åtgärder för import från Japan vilken ledde till att rådet genom förordning (EEG) nr 2685/90⁽⁵⁾ ändrade den antidumpningstull som var i kraft.

2. Den 1 oktober 1994 ingav sammanslutningen av europeiska föreningar för lagertillverkare (FEBMA), på uppdrag av gemenskapstillverkare som uppgavs företräda en större del av gemenskapens totala tillverkning av kullager, en begäran om en interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som infördes genom förordning (EEG) nr 2685/90.
3. I begäran hävdades att gällande antidumpningsåtgärder inte eller inte längre räckte till för att motverka den skadevällande dumpningen eftersom både dumpningen och den skada denna orsakar uppgavs ha ökat.
4. Eftersom det fanns tillräckliga bevis för att motivera inledande av en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽⁶⁾ offentliggjorde kommissionen den 23 mars 1995⁽⁷⁾ ett tillkännagivande om inledande av en interimsoversyn av antidumpningsåtgärderna för import av kullager med ursprung i Japan.
5. Kommissionen underrättade officiellt de gemenskapstillverkare, importörer och japanska tillverkare som den visste var berörda samt företrädare för Japan om undersökningens inledande och gav de berörda parterna möjlighet att framlägga sina synpunkter skriftligen och att begära att bli hörda.

⁽¹⁾ EGT nr L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 317, 6.12.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 193, 21.7.1984, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr C 159, 18.6.1988, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT nr L 256, 20.9.1990, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 1, ersatt med förordning (EG) nr 384/96.

⁽⁷⁾ EGT nr C 71, 23.3.1995, s. 4.

6. Kommissionen begärde och kontrollerade att information som den ansåg vara nödvändigt för sitt beslut.
7. Den undersökningsperiod som tillämpades för detta förfarande sträckte sig från 1 januari 1994 till 31 december 1994. För analysen av de faktorer som låg till grund för att avgöra huruvida importen i fråga vållat gemenskapsindustrin skada tillämpades perioden 1 januari 1991 – 31 december 1994.
8. Med avseende på skadeanalysen och i syfte att kunna jämföra de uppgifter som samlats in under perioden som anges i punkt 7 användes uppgifter gällande gemenskapen i dess sammansättning av femton stater även för perioden före utvidgningen av gemenskapen till att omfatta även Sverige, Finland och Österrike.
9. Undersökningen har överskridit den normala tiden på grund av den komplicerade bedömningen av skada och orsakssamband, vilken huvudsakligen hade sin grund i att den produkt som var föremål för utredning kunde delas in i ett stort antal olika produkttyper som i hög grad skilde sig från varandra.
10. Gemenskapsindustrin, på vars vägnar begäran om interimsoversynen ingavs, består av följande tillverkare:
- SKF France S.A. (Frankrike).
 - SKF Industrie SpA (Italien).
 - ROL Rolamentos Portugueses SARL (Portugal).
 - GRW Gebr. Reinfurt GmbH & Co. KG (Tyskland).
 - INA Kugellager Schaeffler KG (Tyskland).
11. Under undersökningsperioden exporterade följande företag kullager från Japan till gemenskapen och samarbetade med kommissionen under översynsundersökningen:
- Sapporo Precision Ltd.
 - NTN Corporation Ltd.
 - Nankai Seiko Co. Ltd.
 - Nachi-Fujikoshi Corp.
 - Koyo Seiko Co. Ltd.
 - NSK Ltd.
 - Inoue Jikuu Kogyo Ltd.
 - Izumoto Seiko Co. Ltd.
 - Tottori Yamakei Bearing Seisakusho Ltd.
 - Nakai Bearings Co. Ltd.
 - Fujino Iron Works Ltd.
 - NSK Micro Precision Ltd.

12. Följande icke närstående importör samarbetade med kommissionen under denna undersökning: I.S.O. Import Standard Office (Frankrike).
13. Dessutom inkom många slutanvändare med synpunkter som beaktades i den mån de underbyggdes med bevis.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UTREDNING OCH LIKADAN PRODUKT

14. Den produkt som omfattas av förfarandet är enradiga radialkullager med djupa spår och med en yttre diameter av högst 30 mm enligt KN-nummer 8421 10 10. Dessa kullager används huvudsakligen som mellanprodukt vid monteringen av konsumtions- och kapitalvaror eller för ersättningsändamål.
15. I Japan och gemenskapen säljs kullager huvudsakligen till två olika kundkategorier, industriella användare och distributörer.
16. Det konstaterades att de kullager som tillverkas i Japan säljs på hemmamarknaden och exporteras till gemenskapen, är de kullager som tillverkas av gemenskapens tillverkare, vad gäller fysiska gemenskaper och användningsområden. De ansågs därför vara likadana produkter enligt artikel 1.4 i förordning (EG) nr 384/96.

C. DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

17. I förordning (EEG) nr 2685/90 (punkt 32) anses inte de japanskägda företagen med tillverkning i gemenskapen vara del av gemenskapsindustrin enligt artikel 4.1 a i förordning (EG) nr 384/96. Detta synsätt ansågs motiverat eftersom företagen står nära de japanska exportörer som exporterar den undersökta produkten. Företagen säljer all sin tillverkning till försäljningsdotterbolag i gemenskapen som också är japanska exportörer närstående och som också är engagerade i att sälja importerade kullager med ursprung i Japan. Under dessa omständigheter ansågs de producerande företag som är lokaliserade i gemenskapen kunna dra fördelar av illojala affärsmetoder. Tillverkarna ansågs under dessa omständigheter inte agera som normala gemenskapstillverkare utan snarare som en kompletterande försörjningskälla för de exportörer som anklagas för dumpning.
18. En av den gemenskapstillverkare som nämns i punkt 10 lämnade inte något svar på kommissionens frågeformulär inom den tidsfrist som fastställdes av kommissionen. Med tanke på detta företags bristande samarbete uteslöts det från gemenskapsindustrin som den definieras i klagomålet och således från kommissionens fastställande av skada i samband med denna undersökning. Under återstudien av denna analys avses med gemenskapsindustrin följaktligen de samarbetsvilliga gemen-

skapstillverkare som stödde klagomålet och vars totala produktion av kullager utgör en större del av gemenskapens sammanlagda produktion enligt artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96.

D. SKADA

Förbrukning

19. Under perioden 1991 till 1994 ökade förbrukningen av kullager i de femton staterna i gemenskapen från cirka 390 miljoner enheter till cirka 536 miljoner enheter, d.v.s. med cirka 38 %. Denna expansion av marknaden har sin grund i den allmänna konjunkturcykelns inverkan på marknaden för kullager enligt vilken storleken på marknaden för kullager varierar med den allmänna aktivitetsnivån för användare av kullager.

Importens volym och marknadsandel

20. Mellan 1991 och undersökningsperioden minskade importen av kullager med ursprung i Japan från 808 ton till 618 ton, d.v.s. med 23,5 %. Försäljningen i gemenskapen av kullager med ursprung i Japan minskade från 19,6 miljoner enheter till 18,7 miljoner enheter, d.v.s. med 4,5 % under samma period.
21. I överensstämmelse med denna minskning och i motsats till gemenskapsindustrins påståenden har marknadsandelen för importen i fråga minskat stadigt sedan 1991. Marknadsandelen sjönk från 5,1 % 1991 till 3,5 % i 1994.

Importpriser

22. De priser som togs ut för vissa produkttyper av ett representativt urval av de japanska tillverkare som lämnat uppgifter om försäljningspriser jämfördes med de priser som togs ut av gemenskapstillverkare för identiska produkttyper, uppdelade på kundkategorier i fyra medlemsstater (Tyskland, Förenade kungariket, Frankrike och Italien). Mot bakgrund av deras samlade storlek och i överensstämmelse med tidigare undersökningar rörande kullager och rullager ansågs dessa marknader vara representativa för situationen i hela gemenskapen. På grundval av denna analys konstaterades det att japansk import uppvisade ett visst mått av prisunderskridande vilket fastställdes i förordning (EEG) nr 2685/90 (punkterna 35–36). Det ansågs emellertid inte lämpligt att dra några slutsatser av denna analys eftersom de berörda japanska företagen säljer för få produkttyper, som är identiska eller direkt jämförbara med de som tillverkas av gemenskapstillverkarna, i tillräckligt stora mängder för att det skall vara meningsfullt att göra en jämförelse med

gemenskapstillverkare. Under dessa omständigheter har, liksom i förordning (EEG) nr 2685/90 under översyn, inga enskilda marginaler för prisunderskridande fastställts för de berörda företagen.

Gemenskapsindustrins situation

Försäljning och marknadsandelar

23. Försäljningen av kullager tillverkade i gemenskapen av gemenskapsindustrin ökade från 81,6 miljoner enheter till 103,1 miljoner enheter mellan 1991 och undersökningsperioden, dvs. med 26,2 %. Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade under samma period från 21,1 % till 19,2 %.

Priser

24. Gemenskapsindustrin har hävdats att de japanska exportörernas underskridande eller deras lägre priser ledde till en prispress som tvingade gemenskapens kullagertillverkare att sänka sina priser för att på så sätt, och till en icke ringa kostnad, försvara sina marknadsandelar. Enligt gemenskapsindustrin har underskridandet hindrat den från att göra prishöjningar under 1994, som var en period av uppsving efter en konjunktursvacka.
25. Vad gäller prisutvecklingen i gemenskapen mellan 1991 och slutet av undersökningsperioden (1994) för kullager sålda av gemenskapstillverkarna analyserades denna i detalj per kundkategori i Tyskland, Förenade kungariket, Frankrike och Italien för de produkttyper vars omsättning utgjorde 50 % av deras sammanlagda omsättning i gemenskapen. På grundval av detta konstaterades det att priserna (försäljning till alla kundkategorier) i genomsnitt sjönk med 3,9 % mellan 1991 och 1994. Mellan 1993 och 1994 steg emellertid priserna med 1,4 %. Beräknat per kundkategori konstaterades det att för försäljning till stora industriella tillverkare, som står för större delen av gemenskapstillverkarnas sammanlagda omsättning, sjönk priserna med 4,2 % mellan 1991 och 1994 medan de ökade med 1,7 % mellan 1993 och 1994. För försäljning till distributörer sjönk priserna mellan 3,1 % mellan 1991 och 1994 och med 0,4 % mellan 1993 och 1994.
26. Mot bakgrund av det faktum att gemenskapsindustrins försäljningsvolymerna ökade och därmed sänkte tillverkningskostnaderna gagnade de relativt stabila priserna gemenskapsindustrin. Hur som helst anses det mycket begränsade prisunderskridandet inte i nämnvärd omfattning ha pressat gemenskapsindustrin att sänka priserna. Till stöd för detta fann kommissionen att det vägda genomsnittliga priset för kullager med ursprung i Japan som såldes i gemenskapen ökade märkbart under undersökningsperioden för fastställande av skada.

Lönsamhet

27. Enligt gemenskapsindustrin hade prisunderskridandet och den prisutveckling som denna orsakade betydande verkningar för dess ekonomiska resultat. Analysen av de uppgifter som inlämnats av gemenskapstillverkarna i samband med den aktuella översynen visar emellertid att lönsamheten för den undersökta produkten tvärtom utvecklades från en vinst på 1 % 1991 till en vinst på 13 % 1994 exklusive extraordinära kostnader eller intäkter och visade en betydande återhämtning under 1994.

Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

28. Mellan 1991 och 1994 ökade gemenskapsindustrins tillverkning från 93 miljoner enheter till 135 miljoner enheter, d.v.s. med 45 %. Gemenskapsindustrins kapacitet, uttryckt i ton, ökade med 0,5 % under samma period och kapacitetsutnyttjandet, även det uttryckt i ton, ökade från 74,9 % till 85,8 %.

Sysselsättning

29. Mellan 1991 och undersökningsperioden minskade sysselsättningen i gemenskapsindustrin från 1 418 till 1 177 anställda, d.v.s. med 17 %. Det bör observeras att undersökningen visade att de flesta gemenskapstillverkare hade gjort betydande ansträngningar för att omstrukturera för att öka produktiviteten i allmänhet under perioden i fråga. Enligt de offentliga uttalanden som gjorts av större gemenskapstillverkare anses det att denna omstrukturering var nödvändig för att övervinna strukturella brister och öka produktiviteten på lång sikt. En jämförelse mellan kapacitetsutvecklingen, kapacitetsutnyttjandet och tillverkningen visar att detta också lyckades — ett faktum som avspeglas i den ökade lönsamheten.

Slutsats om skada

30. Av analysen av dessa skadefaktorer som t.ex. gemenskapsindustrins lönsamhet, tillverkning, kapacitet, kapacitetsutnyttjande och försäljning framgår att dessa uppvisar en positiv tendens medan sysselsättningen uppvisar en negativ tendens. Vad gäller lönsamhet uppnår och i vissa fall även överstiger gemenskapsindustrins resultat de interna mål som vissa stora gemenskapstillverkare har satt upp. Detta leder till slutsatsen att gemenskapsindustrin inte drabbades av ekonomiska eller finansiella svårigheter.

E. ORSAKSSAMBAND

31. Gemenskapsindustrin har hävdade att importen från Japan har haft skadlig inverkan på dess resultat,

d.v.s. att resultatet skulle ha varit bättre om inte gemenskapsindustrin hade varit tvungen att anpassa sina priser neråt för att kunna konkurrera med de japanska exportörerna.

32. I enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 384/96 undersökte kommissionen därför huruvida den berörda importens volym och priser hade orsakat gemenskapsindustrins situation och haft en sådan inverkan att den skulle kunna betraktas som väsentlig enligt artikel 3.6 i förordning (EG) nr 384/96. I denna undersökning sörjdes det för att andra faktorerers effekt på gemenskapsindustrin inte tillskrevs den berörda importen.
33. I detta sammanhang visar för det första den detaljerade analysen av de priser som tillämpades av gemenskapstillverkarna under perioden enligt redogörelsen ovan att importen i fråga inte hade någon väsentligt inverkan på de priser som tillämpades av gemenskapstillverkarna och följaktligen inte heller på deras ekonomiska resultat eller på någon av de faktorer som tagits upp ovan.
34. För det andra bör det erinras om att importen från Japan minskade både absolut sett och uttryckt i marknadsandelar under undersökningsperioden. Visserligen minskade gemenskapsindustrins marknadsandelar också, men minskningen av den japanska importens marknadsandelar skedde snabbare uttryckt i procent än gemenskapsindustrins. Det verkar därför rimligt att dra slutsatsen att gemenskapsindustrin i motsats till vad den själv påstår inte förlorade några marknadsandelar till japansk import.
35. För det tredje kännetecknades hela undersökningsperioden av betydande import från andra länder än Japan varvid dessa länders marknadsandel ökade från 51,65 % 1991 till 63,68 % 1994.
36. För det fjärde var andelen japanska företag som hade tillverkning i gemenskapen och som var dotterbolag till de exportörer som berördes av detta förfarande betydande under hela perioden, även om den minskade från 12,2 % 1991 till 10,2 % 1994.
37. För det femte hävdade gemenskapsindustrin att den försvagad av tidigare dumpning var oförmögen att under en period av ekonomiskt uppsving möta sina kunders efterfrågan och att den för att kunna investera i ny kapacitet behövde en avsevärt högre avkastning på sin försäljning än den som registrerades under undersökningen. Kommissionen anser dock att det är normalt affärsbeteende att minska kostnader, särskilt när industrin befinner sig i ekonomisk

recession. Å andra sidan kan det vara normalt att under en högkonjunktur öka kapaciteten och att finansiera detta genom normala finansiella resurser. Denna begränsning av kapaciteten bör alltså inte tillskrivas importen i fråga.

38. Slutligen, vad gäller den minskade sysselsättningen, bör det observeras att undersökningen visade att de flesta gemenskapstillverkare hade företagit betydande omstruktureringsåtgärder under perioden i fråga för att öka produktiviteten i allmänhet. Enligt de offentliga uttalanden som gjorts av större gemenskapstillverkare anses det att denna omstrukturering var nödvändig för att övervinna strukturella brister och öka produktiviteten på lång sikt. En jämförelse mellan kapacitetsutvecklingen, kapacitetsutnyttjandet och tillverkningen visar att detta också blev resultatet — ett faktum som avspeglas i den ökade lönsamheten.

Slutsats och orsakssamband

39. Mot bakgrund av ovanstående undersökningsresultat dras slutsatsen att importen i fråga inte i sig hade någon större skadevällande inverkan på gemenskapsindustrins situation. De påståenden om att de gällande åtgärderna var otillräckliga för att uppväga tilltagande skada vilka framfördes i den begäran om interimsoversyn som ingavs av gemenskapsindustrin vederläggs dämed. Det faktum att gemenskapsindustrin inte uppvisat ännu bättre resultat kan snarare härröra från annan import från tredje land och från den japanska tillverkningen i gemenskapen.

F. OMSTÄNDIGHETER SOM ANGES I ARTIKEL 11.2 I FÖRORDNING (EG) Nr 384/96

40. Den femårsperiod som anges i artikel 11.2 första stycket i förordning (EG) nr 384/96 löpte ut i september 1995. Enligt artikel 11.7 i förordning (EG) nr 384/96 bör den aktuella interimsoversynen därför också omfatta de omständigheter som avses i artikel 11.2 i samma förordning. I artikel 11.2 första stycket i förordning (EG) nr 384/96 anges att en slutgiltig antidumpningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. I det andra stycket i artikel 11.2 uppges att sannolikheten för detta exempelvis kan styrkas

genom bevis för att skadans undanröjande helt eller delvis är beroende av gällande åtgärder eller bevis för att exportörernas omständigheter eller marknadsvillkoren är sådana att det finns anledning att förmoda att den skadevällande dumpningen skulle fortsätta.

41. Som framgår ovan har de åtgärder som är föremål för översyn minskat den aktuella importens skadliga inverkan så att den inte längre kan betecknas som väsentlig enligt artikel 3.6 i förordning (EG) nr 384/96.
42. Gemenskapsindustrin har framhållit att det är troligt att den väsentliga skada som orsakats av importen i fråga skulle återkomma om den åtgärd som är i kraft skulle upphöra att gälla. Gemenskapsindustrin grundar sina argument på följande faktorer: För det första att importen från Japan absolut sett har ökat efter undersökningsperioden och att detta har medfört att priserna ytterligare sjunkit eller ej har höjts. Trots de uppgifter som framlagts av gemenskapsindustrin går det inte att på grundval av tillgängliga fakta dra slutsatsen att en ökning av importvolymen väsentligen kommer att påverka utvecklingstendensen beträffande marknadsandelarna och gemenskapsindustrins priser. För det andra att importen i fråga kommer att ha en fortsatt menlig inverkan oavsett dess relativt låga marknadsandel och de betydande marknadsandelar som innehas av de japanska tillverkarna belägna inom gemenskapen. I detta avseende bör det erinras om att den japanska importens marknadsandel för det första minskar, att importen från andra länder än Japan för det andra ökar och att de japanska tillverkningsanläggningar som är belägna inom gemenskapen för det tredje har en väsentlig och stabil marknadsandel.
43. Mot bakgrund av dessa ekonomiska tendenser och denna slutsats, att den japanska importens inverkan på gemenskapsindustrins situation under undersökningsperioden inte var väsentlig och att gemenskapsindustrin har återhämtat sig från tidigare dumpning, är kommissionens ståndpunkt att det inte är sannolikt att de gällande antidumpningsåtgärdernas upphörande skulle skapa en situation där väsentlig skada på grund av denna import skulle återkomma.
44. Vad gäller exportörernas omständigheter visar officiell statistik att tillverkningskapaciteten för kullager i Japan har förblivit stabil från 1990 till 1994 och därefter ökat i samband med den ökade efterfrågan på världsmarknaden, vilket bekräftar ovanstående slutsats.

45. Avseende marknadsvillkoren bör det än en gång påpekas att situationen för gemenskapsindustrin under 1994 tydligt förbättrades på kullagermarknaden. Detta ledde till ökad lönsamhet. Utvecklingen fortsatte och förbättrades ytterligare efter undersökningsperioden vilket framgår av de allmänna resultat som de större gemenskapstillverkarna offentliggjorde för 1995. Det är inte troligt att denna situation skulle förändras som en följd av att nu gällande åtgärder upphör att gälla.

G. DUMPNING

46. Mot bakgrund av denna slutsats ansåg kommissionen inte det vara nödvändigt att analysera huruvida importen i fråga var dumpad och om dumpningsmarginalen i så fall hade ökat eller ej, eftersom detta inte skulle ha någon betydelse för analysen och således inte ändra de slutsatser som faststälts.

H. SLUTSATS

47. Mot bakgrund av ovanstående undersökningsresultat av interimsoversynen av de antidumpningsåtgärder som är i kraft för import av kullager med ursprung i Japan bör antidumpningsförfarandet för denna import avslutas i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 384/96 och antidumpningsåtgärderna som för närvarande är i kraft upphöra att gälla i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 384/96.
48. Kommissionen har informerat berörda parter, inklusive gemenskapsindustrin, om sina utredningsresultat. Efter att ha informerats av kommissionen om dessa sakuppgifter, utredningsresultat och slutsatser lämnade företrädare för gemenskapsindustrin

ytterligare synpunkter, både skriftligt och muntligt, rörande den japanska importens inverkan på gemenskapsindustrin. Kommissionen beaktade dessa uppgifter, men drog slutsatsen att dessa inte ändrar de slutsatser som nämns ovan. Vissa medlemsstater har inom rådgivande kommittén rest invändningar mot detta beslut. I enlighet med artikel 9.2 i förordning (EG) nr 384/96 lämnade kommissionen en rapport till rådet om resultaten av samråden tillsammans med ett förslag om att interimsförfarandet skulle avslutas och åtgärderna i kraft upphöra att gälla. Eftersom rådet inte med kvalificerad majoritet beslutade annorlunda inom en månad anses förfarandet avslutat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antidumpningsförfarandet rörande import av kullager med en yttre diameter av högst 30 mm enligt KN-nummer 8482 10 10 med ursprung i Japan avslutas härmed och de gällande antidumpningsåtgärderna för denna import skall upphöra att gälla.

Artikel 2

Detta beslut skall tillämpas från och med dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 2 april 1997.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande